

Доходи, що не підлягають оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб у 2018 році

Доходи, що не підлягають оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб у 2018 році

Багато показників в розділі IV «Податок на доходи фізичних осіб» Податкового кодексу України (далі – ПКУ) визначаються виходячи з розміру мінімальної заробітної плати. Зокрема, мінімальну заробітну плату використовують для визначення оподатковуваного і звільненого від оподаткування податком на доходи фізичних осіб і військовим збором доходу фізичних осіб.

Добові для відряджень по Україні відповідно до п.п. 170.9.1 п. 170.9 ст. 170 Податкового кодексу України встановлені в розмірі 0,1 розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня податкового (звітного) року, в розрахунку за кожний календарний день такого відрядження.

Оскільки з 01 січня 2018 року мінімальна заробітна плата встановлена на рівні 3723 гривні (стаття 8 Закону України від 07 грудня 2017 року № 2246-VIII «Про Державний бюджет України на 2018 рік»), – максимальний розмір неоподатковуваних добових у 2018 році складає не більше, ніж 372,30 гривні за добу.

Крім цього, є ряд інших доходів, які також звільняються від

оподаткування податком на доходи фізичних осіб і військовим збором:

1. Від оподаткування звільняється сума, сплачена будь-якою юридичною або фізичною особою на користь вітчизняних вищих та професійно-технічних навчальних закладів за здобуття освіти, за підготовку чи перепідготовку платника податку, але не вище трикратного розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року за кожний повний або неповний місяць навчання, підготовки чи перепідготовки такої фізичної особи: в 2018 році – 11 169 грн. за повний чи неповний місяць навчання (пп. 165.1.21 п. 165.1 ст. 165 ПКУ);

2. Неоподатковуваний розмір (кошти або вартість майна (послуг)), що надаються як допомога на поховання платника податку: 4940 грн (2470 грн. x 2) згідно з пп. 165.1.22 п. 165.1 статті 165 ПКУ;

3. Сума нецільової благодійної допомоги, у тому числі матеріальної, що надається резидентами – юридичними або фізичними особами на користь платника податку протягом звітного податкового року: 2470 грн. (пп. 170.7.3 п. 170.3 ст. 170 ПКУ).

4. До загального місячного (річного) доходу не включається вартість дарунків (а також призів переможцям та призерам спортивних змагань), якщо їх вартість не перевищує 25 відсотків однієї мінімальної заробітної плати (у розрахунку на місяць), встановленої на 1 січня звітного податкового року, за винятком грошових виплат у будь-якій сумі, тобто у 2018 році – 930,75 грн.;

5. З 01 січня 2018 року не включаються до загального оподаткованого доходу вартість путівок на відпочинок, оздоровлення та лікування, у тому числі на реабілітацію інвалідів, на території України платника податку та/або членів його сім'ї першого ступеня споріднення, які надаються його

роботодавцем – платником податку на прибуток підприємств безоплатно або із знижкою (у розмірі такої знижки) один раз на календарний рік, за умови, що вартість путівки (розмір знижки) не перевищує 5 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої на 1 січня податкового (звітного) року (в 2018 році – 18 615 грн.)(пп. 165.1.35 п. 165.1 ст. 165 ПКУ).

Куток споживача

Інформація, яка повинна бути розміщена в кутку споживача.

Для об'єктів торгівлі та закладів ресторанного господарства:

Відповідно до п.10 постанови Кабінету Міністрів України від 15.06.2006р. №833 “Про затвердження Порядку провадження торговельної діяльності та правил торговельного обслуговування населення” всі суб'єкти господарювання, що провадять торговельну діяльність через роздрібну, дрібнороздрібну торговельну мережу та мережу закладів ресторанного господарства (ресторани, кафе, кафетерії тощо), повинні забезпечити: наявність на видному та доступному місці куточка покупця, в якому розміщується інформація про найменування власника або уповноваженого ним органу, книга відгуків та пропозицій, адреси і номери телефонів органів, що забезпечують захист прав споживачів; розміщення ліцензії відповідно до встановлених законодавством вимог; продаж товарів згідно з установленими правилами і нормами.

На вимогу споживача відповідальний працівник суб'єкта господарювання повинен надати йому цей Порядок, Закон України "Про захист прав споживачів", санітарні норми, ветеринарні документи, правила продажу окремих видів товарів відповідно до спеціалізації суб'єкта господарювання.

У разі здійснення виїзної (виносної) торгівлі, а також продажу товарів з використанням інших нестационарних засобів на робочому місці продавця встановлюється табличка із зазначенням прізвища, імені та по батькові продавця, а також відомості про суб'єкта господарювання, що організував торгівлю: для юридичної особи – найменування, адреси і номера телефону; для фізичної особи -підприємця – прізвища, імені та по батькові, номера запису про державну реєстрацію та найменування органу, що здійснив таку реєстрацію.

Для об'єктів сфери побуту:

Відповідно до п.7 постанови Кабінету Міністрів України від 16 травня 1994р. N 313 "Про затвердження правил побутового обслуговування населення" (із змінами та доповненнями) суб'єкти господарювання повинні забезпечити у приміщенні, де проводиться приймання та видача замовлень, на видному і доступному для замовників розміщення: ці Правила; витяг із Закону України "Про захист прав споживачів" в частині надання послуг; перелік побутових послуг, що надаються; інформація про повне найменування виконавця, його адреса, номери телефонів, прізвище, ім'я та по батькові керівника (власника); копії свідоцтв про державну реєстрацію, сертифікатів відповідності на послуги, які підлягають обов'язковій сертифікації, а також копії торгових (спеціальних торгових) патентів, спеціальних дозволів (ліцензій) за видами послуг, які підлягають патентуванню, ліцензуванню; зразки матеріалів та затверджених в установленому порядку виробів; ціни і тарифи на послуги, матеріали та вироби; перелік нормативно – технічних документів, вимогам яких повинні відповідати послуги; гарантійні зобов'язання виконавця послуг; інформація про

працівників, які обслуговують замовників, номери телефонів місцевих органів виконавчої влади, територіальних органів Держстандарту, перелік категорій громадян, які користуються пільгами в отриманні побутових послуг; книга заяв і пропозицій.

У разі надання послуг поза межами приміщення виконавець повинен забезпечити умови для ознайомлення замовника з цими Правилами, надання замовнику на робочому місці виконавця інформації про найменування, розташування, номер телефону виконавця, що організував надання послуг, номер запису про державну реєстрацію та назву органу, що провів державну реєстрацію.

Для суб'єктів, що надають населенню готельні послуги:

Відповідно до п.2.2 наказу Державної туристичної адміністрації України від 16 березня 2004 року N 19 "Про затвердження Правил користування готелями й аналогічними засобами розміщення та надання готельних послуг" готель зобов'язаний надати споживачу необхідну, достовірну, доступну та своєчасну інформацію про готельні послуги. Інформація доводиться до відома споживача у доступній наочній формі і розміщується у приміщенні, що призначене для оформлення розміщення споживача, у зручному для огляду місці та повинна включати таке: зазначення нормативних документів, вимогам яких повинні відповідати готельні послуги; ці Правила; свідоцтво про присвоєння готелю відповідної категорії (якщо вона присвоєна); копію сертифіката на послуги, що підлягають обов'язковій сертифікації; копію ліцензії, якщо даний вид діяльності підлягає ліцензуванню; ціну номера (місця в номері); перелік основних послуг, що входять у ціну номера (місця в номері); перелік і ціну додаткових послуг, що надаються за окрему плату; відомості про форму та порядок оплати послуг; перелік категорій осіб, що мають право на отримання пільг, а також перелік пільг, що надаються при

наданні послуг у відповідності до законодавства; відомості про роботу закладів (підприємств) громадського харчування, торгівлі, зв'язку, побутового обслуговування та інших, що розташовані в готелі. У разі їх відсутності – дані про місцезнаходження та режим роботи найближчих до готелю підприємств харчування, зв'язку та побутового обслуговування; відомості про органи, що здійснюють захист прав споживачів.

Рекомендуємо також ознайомитись з офіційною позицією представників виконавчої влади щодо наповнення кутка споживача.

*Ви ще сумніваєтесь, як розпочати власний бізнес? **Компанія “Вікторія”** стане Вашим надійним помічником і радником, для цього достатньо звернутись за консультацією в будь-який для Вас зручний спосіб. Звертайтеся!*

Основна контактна інформація за посиланням.

Чому нам довіряють? Відповідь на це запитання тут.

Компанія “Вікторія”

Зображення:

http://www.liderm.com.ua/ua/199/kutok_spojyvacha.html

**Торгівля парфумерно –
косметичними товарами**

Правила торгівлі парфумерно – косметичними товарами

При маркуванні прозорих парфумерно-косметичних товарів на лицьовому боці етикетки може зазначатися тільки назва товару, інші дані вказуються на зворотному боці етикетки.

Маркувальні дані можуть розміщуватися безпосередньо на упаковці парфумерно-косметичних товарів (на корпусі банки, коробки, пенала, туба, футляра тощо) та куску мила.

Приймаючи парфумерно-косметичні товари й мило туалетне, перевірку їх якості здійснюють за органолептичними показниками (зовнішній вигляд, прозорість, колір, запах, герметичність укупорки тощо), перевіряють маркування транспортної та споживчої тари, цілісність упаковки.

Парфумерно-косметичні товари і мило туалетне зберігають у чистих, добре вентильованих приміщеннях при відносній вологості 55-70 відсотків і температурі повітря:

парфумерно-косметичні товари – від +6 С до +25 °С;

тверде мило туалетне – не нижче -5 °С;

рідке мило туалетне – не нижче +5 °С.

Парфумерно-косметичні товари зберігають на підтоварниках і стелажах. Їх розміщують на відстані не менше ніж 1 м від приладів опалення. Необхідно додержуватися попереджувальних знаків, зображених на упаковці, та попереджувальних написів “Не кидати”, “Скло”, “Верх” тощо, а також строків придатності кожного виду товару та правил пожежної безпеки.

Висота складування для парфумерних товарів не має перевищувати 1,5 м, для косметичних товарів і мила туалетного – 2 м.

Не дозволяється попадання на парфумерно-косметичні товари і

мило туалетне прямих променів світла.

На парфумерно-косметичні товари, які надійшли до продажу, мають бути анотації щодо призначення товару, правил застосування, його складу, умов зберігання тощо.

При продажу парфумерних товарів продавець повинен ознайомити споживача з їх запахом за допомогою папірців, які насичуються цими виробами, а також зразків-понюшок, наданих виробником. Забороняється в роздрібній торговельній мережі продаж духів, одеколонів, туалетної води на розлив.

У разі, коли парфумерно-косметичні товари надійшли в продаж в упаковці з целофановою обгорткою або фірмовою стрічкою, продавець повинен запропонувати споживачу перевірити вміст упаковки.

При продажу парфумерно-косметичних товарів у аерозольній упаковці продавець у присутності споживача повинен перевірити роботу аерозольної головки шляхом натиснення клапана.

Продавець парфумерно-косметичних товарів повинен пропонувати споживачу товари-новинки, взаємозамінні, супутні товари, надавати кваліфіковану допомогу у виборі товару.

Захист прав споживачів при обслуговуванні в перукарських салонах

Захист прав споживачів при обслуговуванні в перукарських салонах

Довіряючи працівникам перукарського салону свою зовнішність, споживачі, разом з тим, довіряють їм і своє здоров'я, тому законодавство про захист прав споживачів надає гарантії, які допоможуть захиститися від недобросовісних підприємців, що володіють перукарнями, салонами краси та непрофесійних працівників цієї сфери.

Відповідно до Правил побутового обслуговування населення, затверджених Постановою Кабінету Міністрів України від 4 червня 1999 року № 974 споживачі мають право:

- 1) на отримання повної, доступної та достовірної інформації про послуги і виконавця; 2) на безпеку послуг для життя, здоров'я, майна та навколишнього природного середовища;
- 3) на перевірку якості наданої їм послуги.

При відвідуванні перукарні споживачу перш за все необхідно звернути увагу на зовнішню інформацію закладу побутового обслуговування. На фасаді обов'язково має бути зазначено державною мовою його назву, найменування власника або уповноваженого ним органу, режим роботи. Якщо цих атрибутів немає, то краще обійти такий заклад стороною.

Потрібно уважно ознайомитись з кутком споживача, в якому повинна знаходитися наступна інформація: перелік послуг, що надаються; прейскурант цін; витяг із Закону України «Про захист прав споживачів» у частині надання послуг; перелік гарантійних зобов'язань виконавця послуг і нормативно-технічних документів вимогам яких повинні відповідати послуги; інформація про повне найменування виконавця, його адреса, номери телефонів, прізвище, ім'я та по батькові керівника

(власника); копії свідоцтва про державну реєстрацію; номери телефонів органів виконавчої влади, що здійснюють захист прав споживачів. В кутку споживача обов'язково повинна знаходитись книга скарг і пропозицій, яка повинна бути пронумерована, прошнурована та затверджена належним чином. Куток споживача повинен розміщуватися на видному та доступному для споживачів місці.

На робочому місці виконавця послуг має розміщуватися табличка з його прізвищем.

Перукар зобов'язаний надати клієнту достовірну інформацію про якість косметично-парфумерних засобів і їх застосування, на вимогу споживача надати документи, що підтверджують якість та безпеку на ці препарати та обладнання. Споживач має право перевірити строк придатності якості косметично-парфумерних засобів. При їх застосуванні перукар повинен провести тест на чутливість шкіри замовника та з'ясувати, чи є у нього протипоказання щодо застосування речовин, які входять до складу препаратів.

При розрахунку за надані перукарські послуги споживачу необхідно вимагати видачі документа, що засвідчує факт надання послуг. Але, на жаль, на практиці цим нехтують. В разі відсутності розрахункового документа (касового чеку, квитанції тощо) споживач при наданні неякісних послуг та порушень правил надання послуг не зможе захистити свої права в контролюючих органах чи в суді, тому що не зможе довести, що отримував послуги саме в цьому закладі.

У випадку порушення суб'єктом господарювання, що надає перукарські послуги, законодавства про захист прав споживачів споживач може захистити свої права наступним чином:

- звернутись з письмовою заявою до адміністрації перукарні з пропозицією виправити недолік;
- обов'язково необхідно залишити свій запис про порушені права в книзі відгуків і пропозицій;

– в разі не вирішення питання адміністрацією закладу звернутись зі скаргою до найближчого управління Держпродспоживслужби;

– звернутись за захистом своїх прав та законних інтересів до суду. При задоволенні вимог споживача суд одночасно вирішує питання про відшкодування моральної (немайнової) шкоди. Згідно статті 22 Закону України «Про захист прав споживачів» споживачі звільняються від сплати судового збору за позовами, що пов'язані з порушенням їх прав.

Джерело: Головне управління Держпродспоживслужби в Чернівецькій області.

Про КВЕД

КВЕД – коротко про головне.

КВЕД – це аббревіатура, яка означає “Класифікатор видів економічної діяльності”. Він являє собою довідник, що містить перелік видів діяльності суб'єктів господарювання та присвоєних їм кодів. Знайти його можна в мережі Інтернет, наприклад, на його офіційній сторінці від Державної служби статистики України: <http://kved.ukrstat.gov.ua>. На сьогодні діє КВЕД ДК 009:2010, а також додатково до нього можна скористатися наказом Держкомстату від 23.12.2011 р. № 396 “Про затвердження Методологічних основ та пояснень до позицій Класифікації економічної діяльності”. Останній потрібен, коли необхідні роз'яснення щодо наповнення того чи іншого виду діяльності, який зазначений у класифікаторі.

Зазначити код КВЕД та вказати відповідний йому вид діяльності вимагає заява про держреєстрацію. Також це необхідно зробити у заяві про обрання фізособою спрощеної системи оподаткування.

Після реєстрації зазначені коди КВЕД можна побачити в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань. Зазначений КВЕД дає можливість ФОП по даному виду діяльності оподатковуватися як підприємець, а не як звичайна фізична особа.

Якщо ФОП починає здійснювати підприємницьку діяльність за незазначеним видом, то наслідки залежать від того, на якій системі оподаткування він перебуває: якщо на загальній системі, – то з усього одержаного доходу за таким невказаним видом діяльності ФОП має сплатити податок 18% (а не з чистого оподаткованого доходу – різниці між доходами та витратами, як це передбачено загальною системою оподаткування). Такий податок він має сплатити як звичайна фізична особа, що одержала доходи та подає декларацію за наслідками звітного податкового року (пп. 168.2.1 та п. 168.2 ПКУ). Крім того, ще й треба сплатити з суми цього доходу військовий збір 1,5% (знову ж усієї суми доходу, а не різниці між доходами та витратами); якщо на спрощеній системі, – то тут одразу декілька наслідків. По-перше, з отриманого доходу по виду діяльності, який не зазначений в реєстрі платників єдиного податку, треба сплатити податок 15% незалежно від групи (п. 293.4 ПКУ). По-друге, втрачається право перебування на спрощеній системі оподаткування та треба перейти на загальну систему з першого числа місяця, що настає за податковим (звітним) періодом, у якому здійснювалися такі види діяльності (п. 298.2.3 ПКУ). По-третє, це є підставою для анулювання реєстрації платника єдиного податку за ініціативою ДФС (п. 299.10 ПКУ). Отже, як бачимо, КВЕД – це дуже серйозно. Скільки видів діяльності зазначати при реєстрації? Зазвичай при реєстрації держреєстратор приймає не більше 6 видів діяльності за КВЕД. Потім їх можна за необхідності додати. Бажано добре продумати набір КВЕД при реєстрації та вказати перспективні чи суміжні види діяльності, так як вказання КВЕД ні до чого ФОП не зобов'язує. Єдине обмеження – це дозволені/недозволені види діяльності по групах платників єдиного податку. Якщо планується перебувати тільки на 1-й групі єдиного податку, то

не можна вказувати, наприклад, оптову торгівлю (див. нижче). Над деякими термінами та поняттями в КВЕД слід задуматися при їх виборі (ДСТУ 4303:2004 “Роздрібна та оптова торгівля”): роздрібна торгівля – це вид економічної діяльності в сфері товарообігу, що охоплює купівлю-продаж товарів кінцевому споживачеві та надавання йому торговельних послуг; оптова торгівля – це вид економічної діяльності у сфері товарообігу, що охоплює купівлю-продаж товарів за договорами поставки партіями для подальшого їх продажу кінцевому споживачеві через роздрібну торгівлю або для виробничого споживання та надавання пов’язаних із цим послуг. Таким чином, різниця між роздрібною та оптовою торгівлею не в кількості проданого товару, а тільки в тому, чи він проданий кінцевому споживачу чи ні. Бажано при реєстрації КВЕД з розділу 46 (оптова торгівля) вказувати й КВЕД з розділу 47 (роздрібна торгівля), щоб потім не мати проблем (але пам’ятаємо, що оптова торгівля заборонена для ФОП 1 групи єдиного податку). Ще одним нюансом є відмінність між поняттями спеціалізований/неспеціалізований магазин: спеціалізований магазин у КВЕД – це магазин роздрібної торгівлі, який спеціалізується на продажу певної групи товарів (м’ясо або риба, або овочі, або фрукти, або одяг і т.п.); неспеціалізований магазин – це магазин роздрібної торгівлі (супермаркет), у якому продають широкий асортимент товарів без певної спеціалізації. Однак, навіть знання цих визначень не завжди вносить ясність: за роз’ясненням Держстатистики, оптова торгівля сувенірною продукцією в КВЕД класифікується як 46.90 “Неспеціалізована оптова торгівля”. Відповіді на це та деякі інші проблемні питання можна знайти в роз’ясненнях Держстатистики. Якщо код КВЕД передбачає одночасно дозволені та заборонені види діяльності У ситуації якщо під один код потрапили як заборонені, так і дозволені види діяльності, то платник єдиного податку у заяві про застосування спрощеної системи оподаткування має зазначити перелік видів діяльності, які віднесено до відповідного коду, крім видів господарської діяльності, на які встановлено заборону. Роз’яснення з цього приводу можна знайти в ІПК ДФС від 25.09.2017 р. № 2039/Н/99-99-13-01-02-14/ІПК.

Звичайно, можлива ситуація, коли постає необхідність додати до існуючих ще один вид діяльності. Це можна зробити подавши держреєстратору. Для платників єдиного податку такої заяви замало – треба також звернутися до ДФС та подати Заяву ще й там. Звичайно, держреєстратор передає дані про зміни в реєстрі до органів ДФС, але база даних держреєстратора та база даних платників єдиного податку є різними та формуються на основі різних заяв, тому треба звертатися до ДФС за місцем реєстрації, зазначивши нові види діяльності (див. роз'яснення ДФС). Термін подання заяви у разі зміни видів господарської діяльності: для 1-2 групи платників єдиного податку – не пізніше 20 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися такі зміни; для 3 групи платників єдиного податку – разом з податковою декларацією за податковий (звітний) період, у якому відбулися такі зміни. Види діяльності можна не тільки додати, але й прибрати – процедура така ж сама. Для всіх ФОП заборонені такі сфери, як: фінансові послуги; організація телебачення і радіомовлення; операції з металобрухтом; загальна середня та вища освіта; будівництво та експлуатація автодоріг. По ФОП на спрощеній системі існують дозволені та недозволені види діяльності: Таким чином, ФОП на 1-й групі не може займатися оптовим продажем або наданням непобутових послуг, а ФОП на 2-й групі не може надавати послуги неплатникам ЄП. Щодо побутових послуг, дозволених для 1 групи, то серед них зокрема: виготовлення швейних виробів за індивідуальним замовленням (КВЕД 14.1); послуги з ремонту електропобутової техніки та інших побутових приладів (КВЕД 95.20); послуги з ремонту ювелірних виробів (КВЕД 52.73.2); прокат речей особистого користування та побутових товарів (КВЕД 77.2); послуги з виконання фоторобіт (КВЕД 74.20); послуги перукарень (КВЕД 93.02.0).

Повний перелік дозволених послуг для 1 групи можна знайти в п. 291.7 ПКУ. Також звертаємо увагу, що ступінь деталізації номеру КВЕД ФОП обирає самостійно в межах групи. Якими видами діяльності не можуть займатися всі групи ФОП на спрощеній системі Усім групам 1-3 платників єдиного податку фізосіб-

підприємців заборонено (п. 291.5 ПКУ): азартні ігри, лотереї (крім їх розповсюдження), тоталізатори; обмін інвалюти; надання в оренду земельних ділянок, загальна площа яких перевищує 0,2 га, житлових приміщень та/або їх частини, загальна площа яких перевищує 100 кв. метрів, нежитлових приміщень (споруд, будівель) та/або їх частини, загальна площа яких перевищує 300 кв. метрів; діяльність з управління підприємствами та у сфері аудиту; діяльність з надання послуг зв'язку, пошти (крім кур'єрської доставки); діяльність з організації та проведення гастрольних заходів; діяльність з технічних досліджень та випробувань (група 74.3 КВЕД ДК 009:2005); видобуток, виробництво та продаж дорогоцінних металів та каміння; виробництво, експорт, імпорт, продаж підакцизних товарів (крім роздрібних продажу паливно-мастильних матеріалів до 20 л, пива і столових вин); видобуток, реалізація корисних копалин, крім реалізації корисних копалин місцевого значення (вапняк, гіпс, крейда, пісок, суглинок, супісок, гажа, сапропель та ін.); брокерська діяльність та у сфері фінансового посередництва, реєстрація цінних паперів.

Джерело: Головбух